

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Adami Rechenbergi Consensus Orthodoxus Cum Verbo
Dei, libris Symbolicis & probatissimis Theologis gnēsiōs
Lutheranis, inprimis Saxonis antiquis, De Gratiae
Divinae Termino, oppositus Malevolorum ...**

Rechenberg, Adam

Lipsiae, 1701

Animadversio

urn:nbn:de:bsz:31-105727

GRATIAM; unde illa desertio a Damasceno l. II. c. 29. vocatur παιδευτική vel CORRECTIVA, hæc δὲ απογναστική vel DESPERATIVA &c. Quid gratiæ ergo penitus induratis hic remaneat, nunc ἀντιλέγοντες ex Sacra Scriptura edisserant, ut quid velint, intelligamus.

D. Franzii verba, quæ obvertuntur allegatæ assertioni tantorum Theologorum non obstant. Quæ enim conversio difficillima & periculosissima est, illa a parte contumacium sæpissime etiam, stylo Scripturæ, est impossibilis, Matth. XIX. 26. Hebr. VI. 4. vid. Epist. ad Rostensch. p. 42. Addit quidem Franzius, de verbo semper talibus relicto: At Hülsemannus comment. in c. V. 24. 25. Jerem. de induratis scribit: Nec ulla verbi divini tractatio apud homines peccatis immersos amplius valet, Proverb. XXIII. 34. 35. Induratis Judæis etiam Dei verbum audire dabatur, Job. XII. 39. seq. & tamen ob excœcationem credere non poterant. v. Matth. XIII. 13. sqq. Quin Deus sæpe etiam induratos subtractione verbi punit, & candelabrum suum de loco movet, ut supra ex Form. Concord. artic. XI. p. 818. probatum est.

QUÆST. V.

Utrum peccatores in Spiritum S. ob Dei decretum, utrum vero ab eventu inconvertibiles sint?

Affirmat (Compiler ait) prius Rechenbergius, im deutlichen Vortrag §. 34. Die Sünde wider den Heil. Geist kan nach Gottes vorhergehenden definitiv-Sentenz nicht vergeben werden.

Animadversio.

UT Sophistice hic Compiler quæsit, meaque verba maligne pervertit; ita se doctrinam de nominato peccato, ex orthodoxis nondum didicisse prodit Hülsemannum ego secutus, scripse-

scripseram, quod peccatum in Spiritum S. ex decreto vel ex sententia definitiva Dei sit irremissibile; ipse vero mihi fraudulenter affingit, ac si *OB* vel *PROPTER* (um/ oder wegen Gottes definitiv-sentenz) irremissibile foret; ut adeo causa ejus, sit ipse Deus. Aliud vero est, *EX Decreto*, & aliud, *OB Decretum Dei*, peccatum istud dicere *irremissibile*, quod particularum discrimen pueri norunt. Caterum mea assertio in B. Hülsemanni *Vindic. Script. S. per loca Classic. artic. XXIX. p. 97.* extat. *Peccatum in Spiritum S.* inquit, *esse irremissibile non tantum de facto, sed etiam NB. ex decreto Dei peremptorio & irrevocabili, etsi non absoluto, sed fundato in præexistente conditione.* Si enim eventu tantum esset irremissibile, a reprobatorum impœnitentia finali non differret. Nisi id in scholis Theologorum orthodoxorum notissimum foret, ex D. Feuerbornii tractatu *de Peccat. in Spiritum S. & Scherzeri Disput. de hujus peccati irremissibilitate*, plura adponere argumenta & testimonia possem, quæ verbis e Balduino adductis repugnare videntur. Sed Balduinus *Disput. VII. in Epist. ad Hebr. cap. VI. fol. 1589.* mentem suam satis declaravit, quod conversionem ejusmodi peccatorum ipse agnoscat *impossibilem, impossibilitate, ut ipse loquitur cause; quia nimirum peccatum illud adjunctum habet indurationem & finalem impœnitentiam perpetuam, obstinationem & pervicaciam, quam tandem finalem interitum sequi necesse est &c.* Ubi vero talia adjuncta sunt, aditus ad pœnitentiam utique, sed ex vitio peccantium præcluditur, quod in Theologia notissimum est.

QUÆST. VI.

Utrum Deus gratiam suam in auscultatione verbi salutaris necessariam contumacibus peccatoribus subtrahat eosq; deserat?

Respondet Compiler: Affirmat questionem disertis verbis Rechenbergius in Diatribe Lat. S. 41.

D

Anim-